

MAGYAR HIDEGFÚZIÓ

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 27. szám, 2018. július 6.

A *Magyar Közlöny*ben jelent meg, hogy a kormány felmentette a 65 éves fizikust, Pálinkás Józsefet, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnökét. Állítólag nem voltak megelégedve a munkájával. Nekem erről a hidegfúzió jutott az eszembe.

1989. március 23-án Stanley Pons, a Utah Egyetem és Martin Fleischmann, az angliai Southampton Egyetem tudósai sajtókonferenciát hívtak össze Salt Lake Cityben. Jómagam is izgatottan néztem a tévében a szenzációs bejelentést. Az erősen raccsoló, csehszlovák születésű Fleischmann és fiatalabb tanítványa korlátlan energiabőséget ígértek az emberiségnek, ugyanis a csillagokban végbemenő magas hőmérsékletű fúziót sikerült szobahőmérsékleten végrehajtaniuk. Pofonegyszerű szerkezettel demonstrálták a technikát, forradalmi felfedezésről volt szó.

Neves amerikai kutatók is megpróbálták reprodukálni a kísérletet, sikertelenül. Tévedést emlegettek, és voltak, akik csalásról beszéltek. Pons és Fleischmann csendben elhagyta az Egyesült Államokat.

Azóta sem sikerült megismételni a hidegfúziós kísérletet. Illetve néhány nappal az amerikai bejelentés után jelentkezett egy tudományos intézmény, amely sikeresen reprodukálta azt. Az MTI jelentette, hogy Debrecenben az ATOMKI tudósai igazolták a hidegfúziót, és a magyar tudományos sikert a *New York Times* is világgá kürtölte.

Akkoriban az ATOMKI főmunkatársa, majd az 1990-es évek elején az intézmény vezetője éppen Pálinkás volt. Menesztését olvasva a „sikeres” magyar hidegfúziós kísérlet ötlött emlékezetembe, amiről később egy mukkot sem lehetett hallani.